

Lodser end Dragørs. Forandringen er først sket, efter at Kommandør Bardenfleth er bleven ansat som Lodsinspektør i Helsingør. Efter de Oplysninger, jeg har indhentet, er dette ikke alene gaaet ud over Lodserne i Dragør, men ogsaa over Lodserne i Bælterne, ja selv over Skagens Lodser. For nogle Aar siden forlangte Helsingørs Lodsinspektør endog, at hans Lodser skulde lodse Skibe fra Stettin op igennem Sundet. Det nægtede disse Lodser, der fandt det for ukammeratligt overfor Lodserne i Dragør, men da de forklarede Lodsinspektøren, at det var imod Reglen at tage denne Lodsnings, blev Følgen heraf, at de fik bestemt Ordre til at tage den. Da Lodserne i Dragør nu ikke kunne opnaa en saadan aarlig Løn, som de tidligere have været vant til, idet det er en Selvfølge, at deres Indtægter blive betydelig mindre, naar andre overtage det Arbejde, der tilkommer dem, have de, for at opnaa en Løn af 2,000 Kr., maattet optage et større Laan. Deres Indtægter have været ca. 1,865 Kr., og Laanet have de senere maattet tilbagebetale med 17 Kr. pr. Maaned. Nu viser det sig imidlertid, at i alt Fald i en af Maanederne i Aar, April Maaned, have deres Indtægter ikke været mere end 38 Kr. 75 Øre. Naar man nu ved, at disse Mænd have et stort Ansvar, at de sikkert nok ere pligt-opfyldende Folk, som ofte i længere Tid maa leve udenfor Hjemmet, at de skulle være godt og varmt klædte, og at de ofte have en stor Familie at sørge for, vil man forstaa, at de føle sig krænkede ved, hvad der nu sker. Det er ikke alene over, at Lønnen forringes ved, at der tages Arbejde fra dem, men det krænker dem ogsaa, at det kommer til at se ud, som om Lodserne i Dragør ikke ere lige saa dygtige Folk til deres Arbejde som Lodserne i Helsingør. Lodsinspektøren i Helsingør har ganske vist en Fordel af at benytte sine Lodser til Lodsnings Syd fra igennem Sundet, idet han erholder halvanden Mands Part af de faste Lodspenge, men det er dog højst urigtigt, at dette skal gaa ud over Lodserne i Dragør, der have dette farefulde Arbejde. Da disse Folk nu ikke se nogen anden Maade at faa disse Forhold forandrede paa end ved den højtærede Marineministers Hjælp, vil jeg henstille til Ministeren snarest at gøre Skridt til, at disse Folk kunne faa den dem tilkommende Ret til at lodse Skibene Syd fra igennem Sundet. Muligvis kunde det ogsaa paalægges Lodsinspektøren i Dragør at varetage sine Lodsers Interesse

noget mere end hidtil, og ikke at tillade Lodsinspektøren i Helsingør uden videre at tage sine egne Lodser til de Lodsninger, som de ikke have Ret til. Lodserne i Dragør ønske ogsaa, at der i Henhold til den sidst vedtagne Lov snart maa ske en Forbedring i deres økonomiske Forhold.

Maaske jeg derefter maa henlede Opmærksomheden paa Skatteforholdene i et af Sognene i min Valgkreds. Der er jo talt baade for og imod de ny Skattelove. Fra enkelte Sider ere de blevne forsvarede og det med Argumenter, som man ikke kan forkaste. Saaledes ere de blevne forsvarede af det ærede Medlem for Vordingborg (Carl Hansen). I hans Kreds har man beskattet de smaa Skatteydere paa en vistnok retfærdig Maade. Men det kan ikke siges for alle Steders Vedkommende. Jeg omtaler dette fornemmelig for at paavise, hvorledes Skattelovene udføres i en By, hvor Skatteraadet og Sogneraadet er sammensat af Mænd, der ikke tilhøre Demokratiet, men den modsatte Side. Der er i dette Sogn f. Eks. en Mand med 800 Kr.s Indtægt og 9 Børn, hvis Skat fra 8 Kr. er sat op til 13 Kr. Der er en Arbejder med 1,100 Kr. og 8 Børn, der er sat op fra 8 til 24 Kr. Og der er mange saadanne Tilfælde. Jeg kan ogsaa nævne, hvad man ikke skulde tro lod sig gøre — det er imidlertid ganske bestemt —, at en Mand med 500 Kr.s Indtægt og 4 Børn er sat op fra 12 Kr. til 21 Kr. Jeg har søgt paa alle mulige Maader at komme til Bunds i dette Forhold. Jeg har tænkt mig, han kunde være Ejer af et eller andet eller have andre Indtægter, men selv mener han, at de vedkommende ikke have troet, at han med de mange Børn, han har, har kunnet leve af 500 Kr., men havde større Indtægt end opgivet. Jeg vil ikke paastaa, at det er Skattelovene i deres Helhed, der ere Skyld i disse Forhold, men det forekommer mig rigtignok, at man gaar saadanne Småafolk temmelig nær, naar man sætter dem i saa høj en Skat, skønt de have en saa stor Familie. Det er dog vist i hvert Fald en Følge af de sidst vedtagne Skattelove, at man mener at kunne tage noget haardt paa dem, der staa i Opposition overfor dem, der ansætte Skatten. Jeg siger dette, fordi jeg ved, at der ved de sidste Valg er ført en stærk Kamp for at faa en Forandring i disse Raad. Dette er dog ikke lykkedes, og jeg synes, at man i de anførte Tilfælde har taget noget haardt fat.

Der var en anden Ting, jeg gerne vilde